

ה"ת 22842/10/22 - אורות הצפון מ.ח. בע"מ, מוחמד חלאילה, ח.א.ח. תאורה בע"מ נגד משטרת ישראל / מפלג הונאה ופשעה כלכלית ירושלים

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 22842-10-22 אורות הצפון מ.ח. בע"מ ואח' נ' משטרת ישראל / מפלג הונאה ופשעה
כלכלית ירושלים

בפני מבקשים כבוד השופטת דנה עופר

1. אורות הצפון מ.ח. בע"מ
1. מוחמד חלאילה
2. ח.א.ח. תאורה בע"מ

נגד משיבים

משטרת ישראל / מפלג הונאה ופשעה כלכלית ירושלים

החלטה

1. ביום 24.5.23 התקיים דיון בבקשת המשיבה למתן הוראות לעניין מכירת תפוסים - סוסים, כלי רכב וכלי שיט (בקשה מס' 8 בתיק).

בסיומו של הדיון הגיעו הצדדים להסכמה לעניין מנגנון השבת הסוסים התפוסים לידי המבקשים, ולהסכמת הצדדים ניתן תוקף של החלטה.

כמו כן, הצדדים באו בדברים בניסיון להגיע להסכמות גם בעניינם של תפוסים נוספים, שהם כלי רכב וכלי שיט, ובסיומו של הדיון ביקשו שהות נוספת על מנת להגיע להסכמות.

2. ביום 7.6.23 פנו המבקשים לביהמ"ש בבקשה "לחייב את היחידה החוקרת לנהוג ברוח הפסיקה וההסכמות". על פי הנטען בבקשה, אכן נוהל בין הצדדים משא ומתן בהמשך לדיון מיום 24.5.23, אולם לא עלה בידי הצדדים להגיע להסכמות, בין היתר משום שלא הגיעו להסכמה לעניין ערכו של הרכוש התפוס, וכפועל יוצא מכך - לא הגיעו להסכמה לעניין סכום ההפקדה הנדרשת לצורך שחרור התפוסים לידי המבקשים.

המבקשים מתנגדים למכירת הרכוש התפוס בידי המשיבה, שכן לטענתם התמורה שצפויה להתקבל בדרך זו תהא נמוכה מהמתווה שעליו סוכם בדיון מיום 24.5.23.

לטענת המבקשים, על המשיבה לחשב את ערך הרכבים תפוסים בהתאם לערכם ביום שחרורם, ואילו ערך כלי השיט התפוס צריך להיקבע בהתאם להסכם הרכישה שלו, שנמצא בידי המשיבה, תוך הפחתת רכיב המע"מ.

3. ביום 8.6.23 הגישה המשיבה בקשה מטעמה, להורות על מכירת כלי השיט.

על פי הנטען בבקשה, הצעה שהעלו המבקשים בדיון הנ"ל לשחרור הרכבים וכלי השיט כנגד הפקדת 50% משווי הרכוש (חלף תפיסה, כלומר - ללא תנאים נוספים) נבחנה על ידי המשיבה, אולם המשיבה חזרה אל המבקשים בהצעה אחרת, שאותה דחו המבקשים.

לטענת המשיבה, קביעת שווי התפוסים על פי שוויים בעת השחרור רלבנטית למקרה שבו משוחררים תפוסים בתנאים (כך שבבוא העת, יחולט הרכוש עצמו), ולא למקרה שבו דנים בהפקדה חלף התפיסה עצמה.

לסיכום, מכיוון שאין הסכמה עותרת המשיבה למתן הוראות למכירת כלי השיט, כאשר לעניין כלי הרכב אין צורך במתן הוראות נוספות, שכן כאלו ניתנו כבר בהחלטת ביהמ"ש מיום 31.1.23.

4. היות וברור לאור הבקשות שהגישו שני הצדדים, כי אין הסכמה ביניהם, הרי שיש להכריע כעת במחלוקת, בהתאם להחלטה שניתנה בתום הדיון ביום 24.5.23, ולאור הטיעונים שטענו שני הצדדים באותו דיון בהרחבה, והטענות שהועלו בשתי הבקשות כאמור לעיל.

5. אמנם אין צורך במתן הוראות כעת לעניין הרכבים התפוסים, משנדון נושא זה בהחלטה מיום 31.1.23 (ראה סעיף 13), אולם דומה כי המחלוקת בין הצדדים בעניין המועד שבו ייקבע ערך כלי הרכב טעונה הכרעה, שכן עד היום לא פעלה המשיבה למכירת הרכבים.

לעניין זה אני מקבלת את טענת המבקשים, כי המועד הרלבנטי לקביעת ערך התפוסים הינו מועד שחרורם בפועל, שכן איני רואה את ההיגיון שבקביעת מועד אחר, בין אם יופקדו כספים לשם שחרור הרכב בתנאים ובין אם יופקדו כספים חלף התפיסה. השוני בין שני המקרים עשוי להיות בעל רלבנטיות לשיעור ההפקדה באחוזים מתוך שווי הרכב, אך לא ביחס לשווי הרכב עצמו; זה ייקבע, בכל מקרה, ביחס למועד השחרור בפועל.

מכיוון שעד היום לא נמכרו הרכבים (ככל שלא נמכרו עדיין), תאפשר המשיבה למבקשים לקיים את תנאי ההפקדה, כפי שנקבעו בהחלטה מיום 31.1.23, בתוך 10 ימים מהיום; וזאת, ככל שלא שיגעו הצדדים לכל הסכמה אחרת.

6. אשר לבקשת המבקשים להורות למשיבה לנהוג בהתאם להסכמות שגובשו בדיון, ראוי להבהיר, כי בדיון לא הגיעו הצדדים להסכמה לעניין כלל התפוסים, אלא רק ניסו לגבש מתווה עקרוני.

בית המשפט אינו נותן לצדדים הוראות כיצד להגיע להסכמות. הסכמה - כשמה כן היא.

7. בכל הנוגע ל**כלי השיט**, הרי שאם אין הסכמה בין הצדדים בכל הנוגע למתווה שחרורו כנגד הפקדה, הרי שיש למכור אותו.

מדובר בכלי שיט יקר. לשיטת המבקשים, שוויו כ-770,000 ₪ כולל מע"מ, בהתאם להסכם הרכישה שלו, שהוצג; ואילו לשיטת המשיבה, שוויו גבוה יותר, ומגיע אף למיליון ₪.

לטענת המשיבה, ערכו של כלי השיט יורד במהירות בזמן שהוא תפוס, ולכן, על מנת להבטיח את תכלית החילוט, יש למכור אותו כעת. טענה זו לא נסתרה כלל, אף שלטענת המבקשים לא ברור מהו אחוז ירידת הערך השנתי, שכן המשיבה העלתה טענות שונות בעניין זה.

כך או כך, ברור כי ישנה ירידת ערך משמעותית כתוצאה מתפיסתו של כלי השיט בידי המשיבה וחלוף הזמן.

8. לטענת המבקשים, בית משפט זה כלל אינו מוסמך לדון בבקשת המשיבה למתן הוראות למכירה, שכן סמכות זו מסורה לביהמ"ש המחוזי בלבד, אשר אמור לדון בבקשה בהתאם להוראות סעיף 136 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], שאליה (בין היתר) מפנה סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

טענה זו של המבקשים נדחית, לאור פסיקת ביהמ"ש העליון בבש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברוך** (15.3.17), שם נפסק מפורשות, כי חוק איסור הלבנת הון מתווה שני מסלולים אפשריים לתפיסת רכוש לצרכי חילוט לפני הגשת כתב אישום, האחד - על פי פקודת הסמים המסוכנים, והשני - על פי פקודת סדר הדין הפלילי (שאליה מפנה סעיף 26(א) לחוק איסור הלבנת הון).

9. לפיכך, לבימ"ש זה יש סמכות לדון בבקשה, ולתת הוראות בהתאם לסעיף 38 לפקודת סדר הדין הפלילי, אשר קובע ביחס לחפץ תפוס כך:

"היה החפץ בעל חיים או מצרך שעלול להתקלקל, בין בגלל טיבו המיוחד ובין מסיבה אחרת, ולא ניתן עליו צו לפי סעיף 34, רשאי בית משפט השלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם התובע זכות בחפץ, לצוות שהחפץ יימכר במכרז פומבי או במחיר המקובל באותו יום; דמי

המכר יוחזרו לאדם שמידי נלקח החפץ, אולם אם תוך המועדים שנקבעו על פי סעיף 35 הוגש משפט נגד אדם על עבירה שעבר בחפץ שנתפס או לגביו, ינהגו בדמי המכר כפי שיוורה בית המשפט".

לאור הוראותיו של סעיף זה, ועל מנת שלא לפגוע באינטרס החילוט נוכח ירידת הערך של כלי השיט, ככל שהמשיבה מוסיפה ומחזיקה אותו, הרי שיש למכור אותו במכרז פומבי.

10. גם ביחס לכלי שיט, כמו ביחס לכלי רכב, ניתן לשקול שחרור של התפוס בתנאים שיבטיחו את אינטרס החילוט.

עם זאת, המשיבה מתנגדת לשחרורו של כלי השיט כנגד הפקדה בשיעור המקובל ביחס לכלי רכב (30%) לצד ערבויות נוספות, שכן לטענתה - את כלי השיט ניתן להבריח בקלות יחסית אל מחוץ לגבולות המדינה. על כן, מוכנה המשיבה להסכים להפקדת כספים בשיעור משמעותי יותר, כאשר זו תבוא חלף התפיסה, ולא להבטחת חילוט כלי השיט בבוא העת, לאחר הרשעה.

לטענת המבקשים, כלי שיט ניתן להברחה בדיוק כמו כלי רכב. אשר לכלי השיט הספציפי, הרי שאין לו רישיון לשוט אל מחוץ לגבולות המדינה (בינתיים אין לו רישיון בכלל), ואף ניתן להגביל את רישיון השיט, למשל באופן שלא יותר לו לשוט למרחק העולה על 2 מייל מהחוף.

בעניין זה אני מקבלת את טענות המשיבה דווקא. הדעת נותנת, כי החשש מהברחת כלי שיט אל מחוץ לגבולות המדינה גדול מהחשש הדומה בנוגע לכלי רכב, אף שגם לגביהם תמיד יש חשש כאמור. רישוי כזה או אחר של כלי השיט אינו מסיר את חשש הברחתו אל מחוץ לתחומי המים הטריטוריאליים של המדינה.

על כן, אין מקום להורות על הפקדת סכום ותנאים מגבילים שיבטיחו את חילוט כלי השיט בעתיד, בדומה למנגנון המקובל ביחס לכלי רכב. ולפיכך המסקנה היא, כי יש להורות על מכירת כלי השיט.

11. אין מניעה כי הצדדים יגיעו להסכמה לעניין הפקדה חלף תפיסת כלי השיט, כך שהכספים שיופקדו יועברו לקרן החילוט, ובבוא העת - ניתן יהיה לחלטם.

עם זאת, כאמור, בית המשפט אינו מורה לצדדים כיצד להגיע להסכמות.

אני מורה, אפוא, כי אם לא יגיעו הצדדים, בתוך 10 ימים מהיום, למתווה מוסכם של הפקדה חלף תפיסה, תמכור המשיבה את כלי השיט, במכרז פומבי, למרבה במחיר. כספי המכירה יופקדו בקרן

החילוט.

12. על אף האמור, לאור החשש שהעלו המבקשים, כי התמורה שתתקבל במכירה עלולה להיות נמוכה מערכו של כלי השיט ואף ממה שהיו מוכנים להפקיד חלף תפיסה, אני רואה לנכון להורות, כי ככל שלא יגיעו הצדדים להסכמה והכלי יועמד למכירה פומבית, וככל שתתקבלנה הצעות מחיר לרכישת כלי השיט, תינתן למבקשים האפשרות להפקיד את סכום ההצעה הגבוהה ביותר, בתוך 7 ימים מיום שתודיע להם המשיבה על סכום זה, חלף תפיסת כלי השיט ומכירתו כאמור.

13. כל האמור לעיל כפוף למגבלת הזמן שעומד לרשות המשיבה להוסיף ולהחזיק בתפוסים, בהתאם להחלטות שניתנו בעניין זה, או שיינתנו בעתיד.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ז' תמוז תשפ"ג, 26 יוני 2023, בהעדר הצדדים.